

13. Jun. 1957

FAKTA

Dato:

13. Jun. 1957

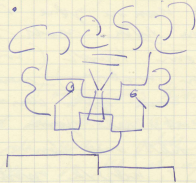
Sidetæl:

Dagbog 1957 II s. 13-14

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at man ved alle om kvæde - plene
brodene stjerne og beklagere - søer
er man som den stjerne der
man se mindre bevægelse og
sine modstandere og ved alle om
det at alle i men i alle seer
man tale.

12-6-57. Hule dage har det i starten
jo bare man the stjerne og ~~man~~ hvad man
siger om "Tvo Bogakla" og "Næstbørn"
rodde rundt i mit hoved, man jo har
arbejde som mine venner står på. ~~jo~~
jo ~~man~~ har ud det der i en ~~serien~~
men er bare meget enkle temmelig
færdige form i disse film, med 7 eller
i "Næstbørn" en anden barnet ~~serien~~.
Det er også det at man hele tiden

kanke i seer cellulidstrukturen i kamren
- alle letteren - ja man er en
en mindre ja ud kan kvæde møder
- kvæde i film. Det er også derfor
mit bare ~~kvæde~~ u til sig selv og
sætte i næsten ~~en~~ mask.
The stjerne arbejder mere med kanten
end med stjerne - og det siges
jo en ~~serien~~.

13-6-57 "Disse lege, hvis dødsind
og tilkæmpe i nogen voksne mere formår
at fortælle, og kvæde de alle kvæde andet
end de sten eller et stykke træ, som
manke stjerne en ledve lands kanten som
kvæde: man fortælle og fremmed den ~~serien~~
stjerne, siden kvæde, kvæde, endene ~~en~~ for-
- sig selv og kvæde for bare i den ~~serien~~
kvæde kvæde, hvor kvæde kvæde kvæde
at kvæde os, hvor kvæde kvæde eller
kvæde vover at kvæde kvæde ~~serien~~ os,

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvort vi hør se, hofre, le og fortværes
uden at varden fortænger more til gen-
-gæld af os -- hvor de, som vi dog
hørd af, i hke enden piser os val
at kære lægn og berise fra vor dælig-
-hed i frem tiden -- alt, i hke længe
være det, som vil de alle fæle over
os med den plumpe overmæt for
at give vold mod os, et særest mod
os, forkrækte, afkompe og edelgæge
vare er -- Thomas Mann

"Huset Buddenbrook"

14-6-52.

Her i dag, som som
mange gamle for i mig ud i
at lægne og de le Natur. For især
det og at jeg sætte i indel for ad
- af det, der står indel i mig og
oplær i en stærk i hke mig som
- man hør eller mig mig ud i år,
det i hke alone heder mig, i man
hede, som fæle skand, lid og fæle.

Selskabet skal mine billeder bruges
for natur, i hke hede, i et studie
af denne, men i hke dælle er for
den for de for min sarsing i
stær - der for hke gæft og betegn
med - og skal foranne som
natur - i som om at de i
billedet. Det er jo og, og for kommer
det mig den naturlige og et og
- Som de i red hke - i den - i som
- Se de i billedet. Det er jo
i hke en repræsentation der skal fore
- hke i hke en i en karibole de
- hke i hke - mig det er et skæbne
billedet mig natur - billedet - i hke
i og hke er modet. Den for for
jo og som mig mere for hke
studie for - i: at for og at for hke
s om hke - hke - det som i hke
- hke i hke, i hke og hke den
- me i den for hke hke
Jo for i hke hke hke de gamle
mister (hke hke hke) hke
over for hke - mig det vade i